

Els va cridar

Quaresma'09
Cicle-B

Associació Àkan - Girona Jesuïtes – Comunitat Beat Pere Favre

De quina crisi parlem quan parlem de crisi? Si li ho preguntéssim a un immigrant ens retrauria que estan en la crisi de sempre que afecta perpètuament a molts dels seus països. És a dir, la que escanya mil milions de persones i provoca 60.000 morts diaris de fam.

Com a contrast xocant, la preparació de la Pasqua de Jesús és una invitació festiva. Caminem cap al banquet de tota la humanitat. L'eucaristia diària assenyala les fites del camí. Si amb la pregària quotidiana -d'un minut a una hora- en seguim la litúrgia, coincidirem amb alguna comunitat del món que en el mateix moment celebra l'Eucaristia. Ens hi podem unir. D'altra banda, algunes reflexions incideixen en reptes i malalties del nostre món. Des de l'Associació Àkan es viu el repte de la immigració. Comprovarem que la preparació exigeix:

- fer dissabte a fons per eliminar el perill d'un contagi general que malmetraria la festa. **Penitència i conversió.**
- interioritat i mirada pacífica per copsar el que hi ha de Déu en cada cosa. **Pregària i contemplació.**
- desfer-nos de necessitats i dependències inventades per alliberar energia per al bé comú. **Dejuni i abstenció.**
- així, dia a dia, serà possible allargassar l'amor, il·luminat per la pregària i ben esplèndid pel dejuni. **Caritat.**

Quin goig si la Pasqua ens sorprèn tots a taula! I, en el lloc d'honor, els que s'havien perdut pel camí. L'àpat pasqual és tan abundant que caldran cinquanta dies per degustar-ho tot, compartir i celebrar. Som-hi! Preparem-ho.

Fotos: Rarindra Prakarsa, Indonèsia
Text: Santi Thió i de Pol, sj

Cendra, dimecres 25 de febrer

Jl 2,12-18 Esquinceu-vos el cor i no els vestits! Convertiu-vos al Senyor. Ell és benigne i entranyable. **Sl** 50 Déu meu, fes renéixer en mi un esperit ferm. **2C** 5,20-6,2 Germans, us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. **Mt** 6,1-6.16-18 Quan ajudes als altres, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta. El Pare, que veu el secret, t'ho recompensarà.

"Probablement Déu no existeix..." proclamen uns amb la pretensió de gaudir de la vida sense preocupacions. Altres volem viure al màxim de cara a ell, per la convicció que la vida viscuda sota el seu guiatge i amistanat és meravellosa. Encara ressona l'anunci angèlic que Déu s'ha fet voluntari de la humanitat. Es gaudiria de la vida sense estimar i ser estimat? És possible estimar sense preocupació per l'altre? L'experiència cristiana de Déu és que Ell estima i s'ha solidaritzat amb el nostre món. Dol no ser com Ell.

dijous, 26 de febrer

Dt 30,15-20 Moisès digué al poble: "Avui et toca escollir entre la vida i la mort. Avui et mano que estimis el Senyor i segueixis els seus camins". **Sl** 1 Felicitat l'home que estima de cor la Llei del Senyor. **Lc** 9,22-25 El qui perdi la seva vida per mi la salvarà. Què en traurà un home d'haver guanyat tot el món si es perd a si mateix?

El goig de donar vida de pares i mares comporta un dinamisme cap a animar també la família, els amics, els equips de treball, el veïnat, la polis. Som ciutadans del món. On hi ha pell humana hi ha pell pròpia. Per què limitem l'amor? Per què hi ha milions d'humans sense dret a la ciutadania? Cents de persones fent d'escut humà a l'Iraq, igual que Maximilià Kolbe substituint un sentenciat, mostren la veritat de Jesús: donant vida, es salva.

divendres, 27 de febrer

Is 58,1-9a Crida fort, denuncia el meu poble. Els dies de dejuni només us preocupeu dels vostres interessos, i feu treballar més durament els vostres obrers. No dejuneu així, i el vostre clam arribarà al cel. **Sl** 50 Un esperit que es penedeix, tu, Déu meu, no el menysprees. Prou reconec el meu pecat! **Mt** 9,14-15 Pregunten a Jesús els deixebles de Joan: -Per què no dejunen els vostres deixebles? Els respon: -Estaria bé que dejunessin mentre tenen el nuvi amb ells?

S'imposa el decreixement o, si voleu, un dejuni del primer món perquè mengi tothom. El dejuni cristià no cerca una estètica ni un domini personal sinó donar ales a la caritat. Una ala, sensibilitat per la fam; l'altra, estalvi per a poder compartir. El nostre món té pesantor de vol, corrupció i latrocinis. Per bastir-lo just cal demanar perdó d'aquesta mort de fam de tants i tants. No podem dir que estimem Déu que no veiem, si no estimem el germà que veiem.

dissabte, 28 de febrer

Is 58,9b-14 Si satisfàs la fam de l'indigent, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia. **Sl** 85 Tu ets el meu Déu, Senyor, escolta'm i respon-me que sóc un pobre desvalgut. **Lc** 5,27-32 Jesús veié el cobrador d'impostos i li digué "Vine amb mi" Després digué: El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els malalts.

El secret de la caritat inesgotable és descobrir Jesús en l'altre, ja que la vida de Jesús va consistir a encarnar-se i confondre's amb les imatges humanes més abandonades, fins la del reu ajusticiat. Així seduï els seus deixebles i se'ls endugué cap a les zones més obscures i sofrents de la humanitat: dones, nens, leprosos, endimoniats, cobradors d'impostos, pecadors... Li calia crear una comunitat decidida a curar un món tan injust i no gens fratern. En quina mida participem en la vocació mèdica de l'Església?

1r diumenge de quaresma - 1 de març

Gn 9,8-15 Déu digué a Noè: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi. Posaré l'arc en els núvols com a signe d'aliança. **Sl** 24 Tot el teu obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel pels qui guarden l'aliança. **1Pe** 3,18-22 El baptisme no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist. **Mc** 1,12-15 L'Esperit empenyé Jesús cap al desert on passà quaranta dies, temptat pel diable.

Miro l'arc de sant Martí, grandíós signe de pau divina! Contemplo el Crist crucificat, esperançat signe d'estimació extrema! Déu aixopluga la humanitat, un arc, uns braços estesos i, amb especial tendresa, la part més fràgil.

En aquest moment de greu crisi econòmica, d'oblit dels més febles i empobrits, els creients ens preparem a reviure l'aliança pasqual. Benet XI recomana el dejuni per viure més de la Paraula de Déu. El dejuni que Déu vol és que fem el bé. La sobrietat de paraula i de menjar, d'oci i de son, permet prendre més consciència de la carència que viuen molts i allibera energia i mitjans per poder pagar els costos de les cures, com va fer el Bon Samarità.

Dilluns, 2 de març

Lv 19,1-2.11-18 No oprimeixis els altres, ni els prenguis allò que és seu. No retinguis fins l'endemà la paga del jornal. Reverencia el teu Déu. Estima els altres com a tu mateix. **Sl** 18 Els preceptes del Senyor són planers, omplen el cor de goig. **Mt** 25,31-46 Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar? Us ho dic amb tota veritat: tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

En la crisi el món del treball s'ensorra. La necessitat del treballador causa una rebaixa màxima de les legítimes exigències laborals. Hi ha qui se n'aprofita, i molt. Pagues llargament retingudes, sovint sense motiu. Pares i mares de família neguitosos, esperant la benevolença de l'empresari de torn. I, encara, gràcies. Si, a més, es tracta d'un immigrant es dona el cas de treball doble (72 hores) per paga meitat (500 euros). S'ha constatat! Probablement una persona tan explotadora es refia que no existeix Déu i pretén disfrutar de la vida. L'oblit de Déu i de la seva justícia explica l'agonia de tanta gent.

dimarts, 3 de març

Is 55,10-11 Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen sinó que amaren la terra i la fan germinar, fins que dona el pa per menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis. **Sl** 33 Alceu vers Déu la mirada: us omplirà de llum. **Mt** 6,7-15 La vostra pregària serà: Pare nostre, que vingui el vostre Regne, que es faci la vostra voluntat.

La Paraula de Déu no és Jesús mateix? Doncs, realment, no ha restat infecund. Ens ha ensenyat la dolça pregària on ens trobem tots els cristians. Confiança absoluta en Déu. Reconciliació total amb els altres. Examino les meves actuacions i relacions a la llum de Déu: quin altre món he d'ajudar a construir? amb qui he de fer les paus? És més, Jesús ens ha donat el pa del cel quotidià i essencial.

dimecres, 4 de març

Jo 3,1-10 Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: "D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda". La gent de Nínive cregué en Déu... **SI** 50 Tu que estimes tant, esborra les nostres faltes. **Lc** 11,29-32 Diu Jesús: Els ninivites acusaran la gent d'aquesta generació, perquè es convertiren quan Jonàs els predicà, i aquí teniu més que Jonàs.

Cal una conversió radical i capgirar l'actual jerarquia de valors, tant a nivell individual com a nivell col·lectiu. Els pobles són oprimits, són jutjats, són embargats, són envaïts, són dominats. Déu és, no l'inventem pas. Més aviat, el desinventem i desfigurem. Tal com tenim el món d'estrafet, és difícil que molts puguin descobrir i confiar en un Déu d'amor. Ens cal una vida digna per a tothom, tal com Déu la vol. En la mida que hi ha persones i pobles menystinguts, la humanitat malalteja greument.

dijous, 5 de març

Est 14,1-5.12-14 Senyor, ajuda'm, que estic sola. Fes-me valenta. Allibera'ns de les mans dels enemics, calma el nostre dolor i salva'ns. **SI** 137 Sempre que t'invocava has enfortit la meva ànima, Senyor! **Mt** 7,7-12 Jesús digué: Tothom qui demana, obté, tothom qui cerca, troba, a tothom qui truca, li obren. Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin.

La fràgil reina Ester és figura de Maria en la seva força intercessora. En efecte, Maria, tant suplicant al seu fill viu a Canà com protegint-lo mort en els seus braços, participa de la mediació absoluta de Jesús. El poble cristià de sempre la pren com a model orant i com a ajuda en la pregària. Però, atenció! A la certesa que la pregària sempre serà escoltada Jesús hi afegeix una obligació. Cal actuar en favor dels altres amb la mateixa mesura que hom voldria per a si mateix.

divendres, 6 de març

Ez 18,21-28 El pecador, només que reconegui el mal que ha fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort. **Sl** 129 Si tinguessis en comptes les culpes, Senyor, qui es podria sostenir? **Mt** 5,20-26 Als antics els van manar: "No matis". Doncs jo us dic, el qui s'enfadi amb el seu germà serà reu davant del tribunal. Ni que et trobis davant l'altar, si allà et recordes que un teu germà té res, vés primer a fer les paus.

Déu té més memòria del bé que del mal. Odia el mal, però no deixa d'estimar el pecador. Fa l'impossible per tornar-lo a la seva dignitat. El coneixement dels fets, el seu judici amb justícia i el perdó dels culpables que el demanin sembla un molt bon camí de dignificació tant de les víctimes com dels opressors. A El Salvador i a Sudàfrica propugnen aquests "judicis de la veritat". Aquesta manera d'actuar recorda la de l'Església: portes obertes, seure a taula amb els pecadors i maldar perquè no se'n perdi ni un. Déu hi entregà el Fill!

dissabte, 7 de març

Dt 26,16-19 Avui has fet que el Senyor es comprometi a ser el teu Déu, i el Senyor ha fet que tu et comprometis a ser el seu poble. **Sl** 118 Feliços els homes que guarden el pacte amb el Senyor. **Mt** 5,43-48 Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare del cel.

En l'Eucaristia Jesús parla d'una aliança nova i eterna. El compromís és mutu. Sant Ignasi es pregunta: "Què ha fet Crist per mi? Què he de fer jo per Crist?". La resposta a la primera pregunta és un apassionament per conèixer, estimar i seguir Jesús. La resposta a la segona és en tot estimar i servir Déu. Aquest servei inclou perdonar els enemics, és a dir, imitar Jesús que estimà fins i tot els qui el perseguien. Demostrava així que era fill del Déu que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos.

2n diumenge de quaresma - 8 de març

Gn 22,1-18 Abraham, ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro que t'ompliré de benediccions. **Sl** 115 Ah, Senyor, sóc el teu servent des del dia que vaig néixer. **Rm** 8,31b-34 Déu que va entregar el seu propi Fill, no ens donarà tot juntament amb Ell? **Mc** 9,2-10 Jesús dugué Pere, Jaume i Joan, dalt una muntanya alta i es transfigurà. "Aquest és el meu Fill, el meu estimat".

Qui estima Déu té més possibilitats de captar realitats que per als altres resten ocultes. De la mateixa manera, Déu ens estima tan intensament perquè ens observa des de l'amor. Els qui estimem són objecte preferent de la nostra atenció, els contemplem i n'obtenim una més gran percepció i una visió més completa, i acabem estimant-los més. És així com Déu ens estima a nosaltres.

dilluns, 9 de març

Dn 9,4-10 A nosaltres, Senyor, als nostres governants, als nostres pares, no ens queda res més que la vergonya per haver pecat contra tu, per no haver fet cas dels vostres profetes. Però és molt vostre perdonar. **Sl** 78 Perdona'ns, Senyor, per l'amor del teu nom. **Lc** 6,36-38 No condemneu, i Déu no us condemnarà. Doneu i Déu us donarà.

Hem viscut uns darrers anys políticament vergonyosos i humanament perversos. Fiscals i part a l'hora i, tot seguit, jutges i executors. La llunyania de Déu que patim ha fet més salvatge i desconfiada la vida humana. I pitjor encara quan s'ha manipulat en el seu nom. Iraq, Guantànamo, Rwanda, Sudan, "L'home modern, diu Havel, si no és creient, no entén la responsabilitat com a part de la relació amb Déu i té limitada la capacitat de resposta". El creient ha d'aportar compassió il·limitada al clam del món. Refarà, així, lligams humans i aquesta actitud el relacionarà joiosament amb Déu.

dimarts, 10 de març

Is 1,10.16-20 No perjudiqueu els altres, apreneu de fer-los bé. Sigueu justos, defenseu els oprimits, diu el Senyor. **Sl** 49 L'home que viu honradament veurà la salvació de Déu. **Mt** 23,1-12 Compliu tot el que us manen els mestres de la Llei, però no feu com ells, perquè diuen i no fan. Vosaltres no us heu de fer dir mestres, perquè tots sou germans. El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre.

Obama, rere Luther King, ha fet tornar a parlar de somnis. Diguem-ne un: "La despesa militar es dedica a construir la pau. Aigua, menjar, sanitat, escola per a tothom. La humanitat utilitza tota la seva tecnologia i economia perquè tothom visqui amb dignitat". Per a complir aquest somni caldria assumir el camí de la fraternitat i per a tenir-ne la inspiració i la força convindria viure decididament de cara a Déu que, en Jesús, s'ha manifestat el servidor de tots. Ell és el mestre.

dimecres, 11 de març

Jr 18,18-20 Alguns deien: "Veni, penseu què podem fer contra Jeremies". (Jeremies es plany) -És bo això de tornar mal per bé? Quantes vegades he intercedit per ells! **Sl** 30 Salva'm, Senyor, per l'amor que em tens. **Mt** 20,17-28 El Fill de l'home serà entregat als grans sacerdots. Els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així.

El treball apostòlic sovint és contradit de fora i, fins i tot, de dins. Gens estrany: així ha estat amb tots els profetes. Calia la seva persecució i mort, segons diu Jesús mateix. Així s'aconsegueix una nova forma de poder, des de sota, des de la solidaritat. Aquest poder no fa por a ningú. És el poder de l'amor. Tant de bo l'Església apostem sempre per aquest poder.

Dijous, 12 de març

Jr 17,5-10 Jo, el Senyor, examino l'interior dels homes per donar a cadascú segons el fruit de les seves obres. **Sl** 1 Feliç l'home que arrela vora l'aigua. Dóna el fruit quan n'és el temps. **Lc** 16,19-31 Un home ric cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam....

El 15% de la població disposa del 85% de les riqueses globalitzades del món. L'altre 85% s'està a la porta, sense veu ni papers, escurant el 15% restant. Tercer i Quart món esperen satisfer la fam amb les engrunes del Primer. La tensió migratòria obre rutes pels deserts africans, aventura passos fronterers, afronta crèdits onerosos, arrisca aeroports. És prova de l'angunió desfici per sobreviure. La denúncia de Jesús contra el ric és dràstica. Hi haurà un judici d'un sol punt: la conducta amb el necessitat.

divendres, 13 de març

Gn 37,3-4.12-13.17-28 Els germans de Josep s'adonaven que el pare, Jacob, l'estimava més i el vengueren per vint peces de plata. **Sl** 104 Passà la vida encadenat fins que el faraó l'anomenà administrador de tots els seus béns. **Mt** 21,33-46 Finalment l'amo els envià el seu fill, pensant que el respectarien. "Aquest és l'hereu de la vinya", digueren. "Matem-lo i ens quedarem l'heretat".

Venut, Josep, per 20; Jesús, per 30 monedes. Providencial Josep a l'Egipte per satisfer amb blat la fam del poble. Providencial Jesús, pa del cel ell mateix que satisfà la fam de divinitat. La nit de la traïció la seva sang aliança, fruit d'una vinya, no pas robada, sinó donada per un amor extrem. El mateix que ens té Déu Pare. Mai no acabem d'entendre tan gran estimació, però és la clau de la vida cristiana. La resta n'és pura conseqüència.

dissabte, 14 de març

Mi 7,14-15.18-20 Tu, Senyor, estimes la bondat. Llança al fons del mar els nostres pecats. Torna ara a compadir-te de nosaltres. **Sl** 102 El Senyor et perdona les culpes, ànima meva, i et guareix de tota malaltia. **Lc** 15,1-3.11-32 Un home tenia dos fills... El gran no volia entrar a la festa. "Fill meu, tu sempre estàs amb mi. Tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu".

L'agosarada paràbola del fill pròdig planteja un itinerari espiritual. Si primer m'identifico amb el fill perdut que gairebé no gosa tornar a casa, després potser prenc consciència de germà gran que marca límits a l'amor de Déu, fins que, tant de bo, m'adono que se'm convida a participar de l'alegria de Déu, com Jesús, sempre acollint. Des de la paternitat/maternitat, potser és fàcil comprendre aquesta manera de ser de Déu. L'Església, ho comprenem?

3r diumenge de quaresma - 15 de març

Ex 20,1-17 No prenguis el nom de Déu en va. Celebra el repòs del dissabte. No matis, no cometis adulteri. No robis. No declaris falsament. No desitgis la casa d'un altre. **Sl** 18 Els manaments del Senyor són transparents, il·luminen els ulls. **1C** 1,22-25 Els jueus demanen prodigis; els grecs, saviesa. Nosaltres prediquem un Messies crucificat. **Jn** 2,23-25 Jesús digué: Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.

La crisi actual és el resultat de l'egocentrisme. Un desig inacabable de diner i de possessions. Un ego sense límits que vol controlar el seu món, que només s'estima ell mateix, que busca satisfer les seves necessitats. Un ego sense compassió, a qui no importa que altres pateixin, cruel, que permet que milions de persones visquin en la misèria i morin de fam.

dilluns, 16 de març

2R 5,1-15a Naaman era un home molt valent, però era leprós. Una noieta captivada israelita digué a la seva dona: Tant de bo el meu senyor es presentés al profeta Eliseu. Ja estaria curat de la lepra. **SI** 41 Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida. **Lc** 4,24-30 Jesús deia: No hi ha cap profeta ben rebut a la seva terra. En temps d'Eliseu hi havia molts leprosos a Israel. Només va ser curat Naaman, el siri.

El salmista té set de Déu. Els coetanis de Jesús el tingueren a la vista, cara a cara. Molts no hi veieren Déu. Avui molts trets de Jesús estan entre nosaltres: pares cuidadors dels fills, metges i voluntaris que acompanyen malalts i moribunds, ONGs que lluiten contra la pobresa, gent que sap perdonar, polítics compromesos pel bé comú, gent de diàleg i de pau, pagesos i treballadors que conreen la parcel·la que els pertoca. La bondat de Déu és arreu. Cal saber mirar.

dimarts, 17 de març

Dn 3,25.34-43 Azaries dret al mig del foc pregava: Senyor, no ens abandonis, no trenquis la teva aliança, no ens retiris els teus favors. **SI** 24 Fes que conegui, Senyor, les teves rutes. **Mt** 18,21-35 Que n'ets de malvat! Quan em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu?

No reconec deutes ni, menys, que se m'hagin perdonat. Això sí, repasso sovint els deutes d'altres. Jesús diu no. Invita a una nova lucidesa. D'una banda, revifa la consciència de quant ens perdona de Déu; de l'altra, en treu la digna conseqüència de correspondre-li, essent perdonadors com Ell. Una vegada més la interpel·lació de Jesús busca que ens assemblem al Pare. Sigueu tan complets en estimar com Ell! Si creixés la semblança, seria més fàcil perdonar. Setanta vegades set.

dimecres, 18 de març

Dt 4,1.5-9 Escolta, Israel, quina és la nació que tingui unes prescripcions tan justes com aquesta Llei que jo us he donat avui? **Sl** 147 Glorifica el Senyor, Jerusalem, que assegura les teves portes i beneeix els teus fills. **Mt** 5,17-19 No vinc a desautoritzar la Llei sinó a completar-la. Qui compleixi el manament més petit, i ensenyi a fer-ho, serà tingut per gran en el Regne del cel.

La transmissió familiar de la fe és cabdal. No es tracta tant dels continguts mentals com dels afectes i actituds davant Déu i la vida. Els nens registren detalls gairebé inconscients. Per exemple, si a casa es valora més la informàtica o el futbol que la pregària. Si volem de debò la felicitat dels fills, què millor que introduir-los en la bella història de l'amor de Déu, de la qual els pares són els primers testimonis. O no és així?

dijous, 19 de març - St. Josep

2S 7,4-5a Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares et donaré un descendent. **Sl** 88 Senyor, cantaré tota la vida els teus favors. **Rm** 4,13-22 Ell cregué en Déu que fa reviure els morts. **Mt** 1,16.18-20 Josep, no tinguis por de prendre a casa teva Maria. Ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús.

Han disminuït els matrimonis, i els matrimonis pel civil superen de molt els matrimonis per l'església. D'altra banda, tants matrimonis es desfan abans d'arribar l'any. 40% abans dels cinc. Avui és difícil assumir responsabilitats! Violència domèstica. Fills marcats per la malentesa dels pares. A la inversa, quina vida més plena, si s'és fidel a cuidar els lligams que Déu ens ha confiat! Sant Josepels acollí, i és difícil de somiar una vida més reeixida, pastada de treball humil i d'agradosa companyia a Natzaret.

divendres, 20 de març

Os 14,2-10 Diu el Senyor: Israel, torna al teu Déu. Jo seré el metge de les teves apostasies, t'estimaré, encara que no t'ho mereixis. **Sl** 80 Tant de bo el meu poble m'escoltés: l'alimentaria amb la flor del blat. **Mc** 12,28-34 Estima el Senyor amb tot el cor i els altres com a tu mateix.

Per correspondre a l'amor de Déu s'ha d'estimar els altres. Jesús indica quatre nivells: primer i elemental, com si els altres fossin jo mateix; segon més encès, com si fossin Crist; tercer i absolut, que els estimi tal com Ell els estima; quart, i sublim, una estimació com la que es tenen Ell i el Pare. M'examino: he començat l'ascensió? Per ajudar-me a pujar, Ell enceta el camí, em proveeix de Pa vivent i em comunica el seu Esperit.

dissabte, 21 de març

Os 6,1-6 Tornem al nostre Déu. Ens curarà. Ens tornarà la vida en dos dies, el dia tercer ens farà aixecar perquè visquem en la seva presència. **Sl** 50 Compadeix-te de mi, Déu meu. **Lc** 18,9-14 Dos homes pujaren al temple a pregar... El publicà ni gosava aixecar els ulls al cel i deia: Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador. Aquest tornà perdonat a casa seva. El qui s'humilia serà enaltit.

Osees endevina les meravelles de Déu al tercer dia. És el dia que Ell aixeca l'humil. És el dia de la resurrecció de Jesús. A Quaresma ens preparem per al tercer dia. Pasqua. El dia que estarem amb el cap aixecat, ben alt. Déu ens haurà curat i viurem en la seva presència. Com aconseguir que aquesta digna i joiosa postura cristiana, fruit de la Pasqua, engresqui el nostre món, especialment els joves? A la inversa, quina pena si aquest llum queda amagat sota el mesuró!

4t diumenge de quaresma - 22 de març

2Cr 36,14-16.19-23 El rei dels Caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa. **Sl** 136 ¿Com podíem cantar cants del Senyor en una terra estrangera? Vora els rius de Babilònia ploràvem d'enyorança de Sió. **Ef** 2,4-10 Déu ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres. **Jn** 3,14-21 Jesús diu a Nicodem: Déu envià el seu Fill al món, per salvar el món per Ell.

Una societat no es defineix sols pels seus avenços tecnològics, en el seu valor més alt, es defineix per la qualitat de l'ànima humana. És el grau de consciència al qual s'arriba, la sensibilitat que n'emergeix, la creativitat que l'acompanya, el que dóna la vàlua d'una civilització. Dedicar la vida a fer bones obres és el bé més gran d'una societat, el que porta realment a la salvació.

dilluns, 23 de març

Is 65,17-21 Crearé un cel nou i una terra nova. Tothom s'alegrarà de veure la nova creació perquè transformarà Jerusalem en alegria. Construiran cases, plantaran vinyes. **SI** 29 Amb quin goig t'exalço, Senyor, m'has retornat a la vida. **Jn** 4,43-54 Li diu un funcionari reial: -Senyor, baixeu abans que no es mori el meu fill. Li respon Jesús: -Vés, que el teu fill ja està bo.

Potser l'Estat d'Israel fa seves les profecies de la Terra Promesa, a més d'emparar-se dels drets de supervivència compensadors de l'Holocaust. La investigació genètica sembla que demostra que palestins i jueus tenen genomes semblants. Seran els palestins antics pobladors convertits a l'Islam? Qui tindrà dret a la terra? La interpretació cristiana de la Terra Promesa és espiritual i universal. Tant de bo ho entenguessin els pobles en litigi. Potser com el funcionari caldrà recórrer al Senyor per salvar una situació tan malaltissa.

dimarts, 24 de març

Ez 47,1-9.12 Del santuari neix un riu, corre per les valls orientals, desemboca a la Mar Morta. Entra dins les aigües salades i on arribi l'aigua d'aquest riu, tot viurà. **SI** 45 Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu. **Jn** 5,1-16 Hi havia un home invàlid. Digué a Jesús: No tinc ningú. Quan l'aigua es remou, un altre hi baixa primer. Jesús li diu: -Alça't, pren la llitera i camina.

El santuari previst per Ezequiel és el cor de Jesús obert per la llança. D'ell brolla l'aigua baptismal i la sang eucarística. Creix una comunitat viva lligada a Jesús. Els qui neden a l'aigua, viuen: famílies que ajuden famílies, comunitats que cuiden malalts, ONGs que acullen nens, dones maltractades que acompanyen altres, solidaritat humana. Caritas diocesana, parroquial... Potser, igual que Jesús, no alliberen de la llitera, però fan quelcom més gran, donen l'ànim per carregar-la, la força i l'escalf.

dimecres, 25 de març - L'anunciació a Maria

Is 7,10-14 El Senyor us donarà un senyal: la noia tindrà un fill. **Sl** 39 Anuncio amb goig la salvació davant el poble en dia de gran festa. **He** 10,4-10 No voleu oblacions, però m'heu donat un cos. Vinc a fer la vostra voluntat. **Lc** 1,26-38 L'àngel digué: el Senyor és amb tu. Tindràs un fill. L'Esperit Sant vindrà sobre teu. I Maria digué: que es compleixin en mi les teves paraules.

La Trinitat baixa a la nostra història, demanant la insospitada col·laboració d'una noieta. Déu, de sempre, somià comunicar-se. Per la Paraula tot vingué a l'existència per rebre i donar amor, però com a pura invitació. Calia la resposta lliure humana. Jesús, Paraula encarnada, va ser alhora oient, missatge i missatger. Maria el va acollir, li donà un cos, l'acompanyà fins a la mort. En visquè la Vida. Si l'Església pren el relleu de Maria, i gosem dir sí a Déu, cal que estiguem al peu de la creu del món.

dijous, 26 de març

Ex 32,7-14 El Senyor digué a Moisès: baixa a la plana, s'ha pervertit el teu poble, s'han fet un vedell de fosa i l'han adorat. **Sl** 105 Moisès, el seu elegit, gosà encarar-se al rigor de Déu i el decantà de destruir el poble. **Jn** 5,31-47 Tinc a favor meu un testimoni de més valor que Joan: són les obres que el Pare m'ha donat per dur-les a terme.

Déu es val de mediadors, els fa parlar al poble i se'ls escolta si l'estimen i el defensen. Així, Moisès. Així, definitivament, Jesús. Els capitosts, en canvi, sovint diuen escoltar Déu, però adoren el poder i el diner. S'aprofiten del poble i l'extorsionen. Mals pastors. Si sabéssim les condicions laborals de molta gent, en crisi i sense crisi, ens avergonyiríem. Precarietat, llarg horari, baix sou, vexació. Jesús invita a actuar segons el tarannà de Déu.

divendres, 27 de març

Sa 2,1a.12-22 Posem un parany al just. Ens retreu que no complim la Llei del Senyor. Diu que la fi dels justos és afortunada i es vanta de tenir Déu per Pare. **Sl** 33 Els justos sofreixen molts mals, però el Senyor rescata de la mort els seus servents. **Jn** 7,1-2.10.14.25-30 Jesús pujà al temple i hi ensenyava. Aquell qui m'ha enviat mereix tot confiança. Volien agafar-lo, però ningú no va gosar.

No agrada a tothom la denúncia de l'home just. Gandhi, King, Romero, Espinal, Ellacuría. Però els pobres l'entenen i hi sospiren. La conducta de Jesús era revulsiva, posava el dit a la llaga: Déu volia les coses d'una altra manera. I posava la gent de peu, la cara alta davant autoritats injustes. No va estalviar esforços, tot i la resistència que li feien, fins que el van eliminar. Però, perdent la vida, ens l'ha donada centrada en Déu i en els germans. Vivim en esperança.

dissabte, 28 de març

Jr 11,18-20 No sabia que tenien un pla contra mi. Deien: "Destruïm l'arbre en ple vigor i que ningú es recordi més del seu nom". He deixat la meva causa a les mans de Déu. **Sl** 7 Fes-me justícia, Senyor. **Jn** 7,40-53 En sentir Jesús alguns deien, realment és el Messies. Els sacerdots renyen els guardes: Per què no l'heu portat? Responen: Ningú no ha parlat mai així. Diuen: També us heu deixat enganyar?

Avançada ja la quaresma, l'Església segueix més de prop el camí dramàtic de Jesús. Els deixebles i familiars han pujat a Jerusalem, tal com va fer també Maria. Demanem-li que ens obri al sentit de la passió del seu Fill. Segurament va ser conscient del complot contra Jesús. Amb quina emoció rellegiria el clam de Jeremies i d'altres profetes, figures del seu Fill! Ella, Déu sobre tot, patia i confiava. Rumiava com Jesús es donava tant i tant. Acompanyant-lo en la donació, anava esdevenint mare nostra.

5è diumenge de quaresma
29 de març

Jr 31,31-34 Escriuré la meua llei en els seus cors i tots em coneixeran, del més petit al més gran, diu el Senyor. **Sl** 50 Senyor, ensenyaré els teus camins als pecadors. **He** 5,7-9 Jesús, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir. **Jn** 12,20-33 Si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit.

Els qui estimen la pròpia vida, la perden. Cal morir moltes vegades per anar-se desprenent de l'egocentrisme que ens allunya del que és diví. La grandesa de la persona es mesura en la capacitat de servei als altres. Els qui segueixen Jesús han mort a moltes coses importants a les seves vides, i ara fan la vivència d'un senzill grup de germans que busquen difondre la compassió de Déu en el món.

dilluns, 30 de març

Dn 13,41c-62 Susagna digué: M'estimo més caure a les vostres mans sense haver fet res de mal, que cometre adulteri davant del Senyor. **Sl** 22 Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, perquè et tinc vora meu. **Jn** 8,1-11 Els fariseus digueren: Mestre, Moisès mana apedregar les adúlteres. Què hi dieu?, buscant un pretext per acusar-lo. Qui estigui net, que tiri la primera pedra.

Contrast. Antic Testament. Déu salva Susagna innocent. Nou Testament: Jesús salva l'adúltera culpable. Daniel fulmina els testimonis falsos dels jutges ancians. Jesús també avergonyeix els acusadors, començant pels més grans. Si deixem fer, Déu salva tothom. En canvi, nosaltres vàrem ser incapaços d'aturar la condemna de Jesús. I d'aturar Guantànamo, i la guerra d'Iraq, i la de Palestina, sovint tot muntat sobre falsetats. Mai no havien estat tan cíniques les presumptes raons d'estat. Avui són molts innocents, fills de Déu, els qui no troben defensor.

dimarts, 31 de març

Nm 21,4-9 El poble malparlava contra Déu i contra Moisès. Llavors el Senyor els envià serps verinoses, però tothom qui havia estat picat, si mirava la serp de coure, salvava la vida. **Sl** 101 El Senyor mira des de les altures del cel. **Jn** 8,21-30 Quan m'haureu enlairat, coneixereu que jo sóc.

La serp sanadora servirà perquè Jesús faci un vaticini essencial: "Quan sigui enlairat, atrauré tothom cap a mi"(Jn 12,32). El pecat enverina la vida social. Per defensar-nos de la pobresa i de la mort, simbolitzades per la creu, robem i matem. Per eradicar el terrorisme creem terror. Calia, doncs, que pengés de la mateixa creu verinosa la persona estimada! Ara podem mirar-la de cara i desafiar-la amb gosadia. Oh mort!, on és la teva victòria? Jesús, picat del teu verí, t'ha vençut!

dimecres, 1 d'abril

Dn 3,14-20.91.92.95 Si no voleu adorar l'estàtua d'or, us faré tirar al forn. Quin Déu serà capaç d'alliberar-vos de les meves mans? **Dn** (Càntic dels joves) Ets beneït, Déu dels nostres pares al firmament del cel. **Jn** 8,31-42 Jesús els digué: Si us manteniu fermes en el que jo us dic, sereu de debò deixebles meus, coneixereu la veritat i la veritat us farà lliures. Qui peca és esclau del pecat.

Quines estàtues ens obliguen a adorar els Nabucodonosors d'avui? L'elit financera de Davos? Els èxits de guerra? El petroli? L'imperi encén fornals. Gandhi deia que veritat i violència no s'ajunten i que la llibertat està en relació directa amb la no-violència. Els cristians sabem que Jesús, víctima de falsedat i de violència, ens ha donat capacitat per resistir. No, a la mentida; no a les dobles mesures; no al vet de la minoria poderosa; no a la manipulació informativa; no més morts terrorífiques amb el pretext de voler eradicar el terror... amb bombes.

dijous, 2 d'abril

Gn 17,3-9 Faig aliança amb tu, Abraham, i et faré pare de molts pobles. **Sl** 104 Busqueu sempre la presència del Senyor. Ell recorda sempre l'aliança. **Jn** 8,51-59 Els qui guarden les meves paraules no tastaran mai la mort. Els jueus li diuen: que ets més gran que Abraham? Ell els fa: Jo sóc abans que nasqués Abraham.

Abraham és figura de Jesús. Déu prometé a tots dos una llarga descendència per la seva fe. Jo sóc descendent de Jesús, si me'l crec i guardo la seva paraula. A més, com Ell ens diu, no tastarem mai la mort, perquè el Déu de Jesús fa aliances eternes. És un Déu de vius. Així rai podem donar la vida dia a dia pels germans. Justament això és viure donar vida. Jesús donà la vida per això viu en mi i jo en Ell. De manera que, qui estima, no mor mai més.

divendres, 3 d'abril

Jr 20,10-13 Em veig amenaçat de tots costats. Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible: no podran apoderar-se de mi. **Sl 17** En veure'm en perill, crido socors al meu Déu. El meu crit li arriba al cor. **Jn 10,31-42** Els jueus tornaran a agafar pedres per apedregar Jesús. -El Pare està en mi i jo en el Pare. M'heu vist fer moltes obres bones, que venien del meu Pare. Per quina em voleu apedregar?

Jesús, com Jeremies, és conscient de la persecució i del combat final. S'identifica més i més amb el seu Pare. No escatima obres d'amor, perquè té la mirada i la confiança posada en Ell. El temps l'urgeix. L'Església participa sovint de la condició perseguida de l'Espòs. Una pila de cristians, missioners i cooperants, s'han jugat la vida. No deserten. Han de transmetre la notícia de Jesús. Senten la solidaritat de Déu i la comuniquen. Demanem a Déu que ens descobreixi tanta gent de bé, que s'exposa pels altres. Preguem per ells. En sóc un?

dissabte, 4 d'abril

Ez 37,21-28 Jo prendré el poble d'Israel dispersat enmig d'altres pobles, els aplegaré de tot arreu i els faré venir a la seva terra. Seran el meu poble i jo seré el seu Déu. **Sl Jr 31** El Senyor ens guardarà com un pastor guarda el ramat. **Jn 11,45-56** Jesús havia de morir pel seu poble i també per aplegar tots junts els fills de Déu dispersos. Aquell dia acordaren que el matarien.

El conflicte d'Israel i Palestina a vegades es justifica recordant escrits profètics com ara el d'Ezequiel. Congregació del poble d'Israel i terra promesa. Els cristians, coneixent els escrits, entenem que en Jesús la unió i la terra promesa no és particular. Anhelem la unió de tots els pobles, perquè Jesús va donar la vida per tothom. I la terra promesa és el Regne, el fer les coses com vol Déu Pare.

RAMS - 5 d'abril

Processó: **Mc** 11,1-10 Molta gent entapissava el camí amb els seus mantells i cridava: Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor.

Missa de la passió: **Is** 50,4-7 El Senyor Déu m'ajuda; per això no em dono per vençut. Sé que no quedaré avergonyit. **Sl** 21 Tots els qui em veuen es riuen de mi. **Fl** 2,6-11 Jesucrist es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. **Mc** 14,1-15,47 Es repartiren els vestits, l'insultaven, se'n burlaven, li feien retrets.

Camí de la Pasqua. Hosanna. Jesús expressa els sentiments i pensaments de Déu sobre la realitat perquè era un fill imitant el Pare. Va aprendre de Déu a perdonar, curar, ser compassiu i estimar. Es va impregnar d'un Déu ple d'acolliment, i va gosar seguir tots els seus camins per més dolorosos que fossin. I nosaltres: imitem el Pare? Ens hem deixat omplir de Déu? Som capaços de seguir els seus camins, siguin els que siguin?

dilluns, 6 d'abril

Is 42,1-7 Aquí teniu el meu servent, el meu estimat. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. **Sl** 26 El Senyor protegeix la meva vida. **Jn** 12,1-11 Jesús anà a Betània, on Llàtzer. Li oferiren un sopar. Maria, amb una lliura de perfum, unguí els peus de Jesús.

Vist el final, la unció a Betània va ser premonitòria, com ho fou la mirra dels mags. Jesús era mortal, tot i ser Déu. La litúrgia recorda aquest gest, tal com Jesús ho va prometre per sempre més. Les dones de la passió, silencioses, representen els futurs amics/gues de Jesús. Veient els fets de Jesús en favor seu, es pregunten què podrien fer per ell. I renten els peus dels seus germans. I jo?

dimarts, 7 d'abril

Is 49,1-6 El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent. **Sl** 70 Tu m'has salvat tantes vegades, qui les podria comptar? **Jn** 13,21-33.36-38 Diu Pere: -Senyor estic disposat a donar la vida per vós. -Quan el gall cantarà m'hauràs negat tres cops.

Amb quina joia llegiria Jesús les paraules del profeta! Però, quin dolor no sentiria per la mare? Durant setmana santa, Maria pateix en silenci l'espasa de dolor anunciada. Acceptava, admirada, el lliurament del fill, i en rebia el primer fruit. En canvi, els deixebles s'hauran d'empassar paraules: l'un traeix, l'altre nega, tots fugen. I jo, com quedo?

dimecres, 8 d'abril

Is 50,4-9a Qui vol ser el meu acusador? Déu, el Senyor em defensa: qui em podrà condemnar. **Sl** 68 He hagut de rebre els insults dels qui t'ultratgen, Senyor. **Mt** 26,14-25 Us ho dic amb tota veritat, un de vosaltres em trairà. Ells començaren a dir-li, molt entristits: no sóc pas jo, Senyor?

Els deixebles s'acovardiran. Però en la intimitat del Sopar senten la tristor que un d'ells traeixi Jesús. L'estimaven de debò! Com que la prova anava a ser massa forta, Jesús s'avançà a donar la cara, apartant-los del perill. Quedà sol, només refiat en el Pare i acceptant la creu com a triomf de l'amor de Déu als germans.

DIVENDRES SANT

Is 52,13-53,12 Ell portava les nostres malalties, i havia pres damunt seu els nostres dolors; el teníem per un home castigat, mentre ell per les nostres faltes moria malferit. **Sl** 30 Pare, confio el meu alè a les teves mans. **He** 4,14-16;5,7-9 El gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. **Jn** 18,1-19,42 Els soldats li posaren una corona d'espines, anaven passant davant d'ell i li deien: Salve, rei dels jueus. I li donaven bufetades.

Judicis i mort de Jesús. Tothom sentència en contra seu:

-Judes, Pere, els amics -el poble, afavorit per ell

-l'autoritat religiosa -l'autoritat civil

-l'autoritat cortesana

Déu roman en silenci, dilatant més la nostra llibertat d'acollir-lo. Jesús és proclamat rei de l'últim lloc, coronat, penjat i sepultat. Si he entès res, em preguntaré què puc fer per ell i per als qui ell s'identifica.

VETLLA PASQUAL

Gn 1,1-2,2 Déu creà l'home a la seva imatge, el creà a imatge de Déu; creà l'home i la dona. Déu veié tot el que havia fet, i era bo de debò. **Gn** 22,1-18 Déu mateix es proveirà l'anyell per a l'holocaust, fill meu. **Ex** 14,15-15,1 Per què aquests crits d'auxili? Ordena els israelites que es posin en marxa, enmig del mar. **Is** 54,5-14 El teu creador s'ha fet el teu marit. El Senyor t'estima amb un amor etern. **Is** 55,1-11 Oh, tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu, compreu llet i vi sense diners. Us delectareu assaborint el bo i millor. **Ba** 3,9-15.32-4,4 Ell és el nostre Déu, ningú no se li pot comparar. Que en som de feliços nosaltres, el poble d'Israel!

Ez 36,16-21 Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre. **Rm** 6,3-11 Pel baptisme hem estat sepultats amb Jesús en la mort perquè, tal com Crist ressuscitat, també nosaltres emprenguem una vida nova. **16,1-7 El diumenge, molt de matí, arribaren al sepulcre a la sortida del sol. No tingueu por. Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat, no hi és aquí.**

Era fosc i arribà la llum. Joia alta, esclat d'alegria. Vida. Vida. Vida. Per sempre més. Consol profund, tan necessitats com n'estem. Gràtitud immensa. Bellesa. Amor infinit.

Reina del cel, alegra't. Crist ha ressuscitat. Al·leluia!

PASQUA

Ac 10,34.37-43 Ja sabeu com Déu consagrà Jesús de Natzaret ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. **Sl** 117 Avui és el dia que ha obrat el Senyor, alegrem-nos i fem festa. **1C** 5,6-8 Celebrem Pasqua cada dia, no amb el llevat de la dolenteria i de la malícia, sinó vivint amb sinceritat i veritat. **Jn** 20,1-9 Arribà Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. L'altre deixeble ho veié i cregué.

L'Esperit de Jesús ens ajuda a comprendre el significat de la seva resurrecció, relliga l'ésser humà a l'absolut per sempre més. Reconciliació del cos i de l'esperit a les realitats més subtils. I tot un món per davant, cercant la unificació de la humanitat, l'eliminació de les diferències, la vida digna per a tothom.